

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.211/2023/5.

A felperes:

felperes Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Varga Lilla ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperes:

alperes neve (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Munz és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Budai Zoltán ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Bérleti-üzemeltetési szerződésből eredő követelés

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.G.20.102/2022/41.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes, 14.G.20.102/2022/42.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 600 000 (hatszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes a Gyulai Törvényszék Cégbíróságán 1999. július 1. óta Cg...-...-..... szám alatt bejegyzett gazdálkodó szervezet, amely 2014. 04. 30. napjától működik nonprofit korlátolt felelősségű társaságként. Főtevékenysége ivóvíztermelés, -kezelés, -ellátás. Az alperesi önkormányzat 2013.05.09. és 2016.11.10. között a felperes tagja volt.

[2] Az alperesi településen korábban az alperes 100%-os tulajdonában álló B... Kft. látta el az ivóvíz- és szennyvíz szolgáltatással kapcsolatos feladatokat (hálózat működtetése, karbantartása, számlázás és díjbeszedés). Az alperes saját ivóvíz bázissal rendelkezik, a településen napelemrendszer működik, mellyel termelt áram a közművek üzemeltetéséhez használható fel. Megoldott a szennyvíziszap kezelése is, mert kialakítottak egy komposztálót, melyhez a szalmát a helyi gazdálkodók adják, akik utóbb elszállítják a komposztált szennyvíziszapot mezőgazdasági földterületeikre, így ezzel kapcsolatban külön szállítási, tárolási költség már nem jelentkezik.

[3] A lakosság egészséges ivóvízzel történő ellátását a helyi önkormányzatokról szóló törvény a települési önkormányzatok kötelezően ellátandó feladatává teszi, míg a szennyvízelvezetés, és annak ártalommentes elhelyezése és tisztítása a lakosság számarányának megfelelően tartozik a kötelezően ellátandó önkormányzati feladatok közé. A lakossági vízszolgáltatási és szennyvízelvezetési díjakat az árak megállapításáról szóló törvény (a továbbiakban: Ártörvény) értelmében korábban a helyi önkormányzatok, mint árhatóságok határozták meg.

[4] Az Országgyűlés a víziközmű-szolgáltatással kapcsolatos alapvető jogok és kötelezettségek meghatározása, a nemzeti víziközmű-vagyon védelme, a víziközmű-szolgáltatási ágazatokban a fenntartható fejlődés, az ivóvízkincs kíméletét szolgáló célok teljesülése, a fogyasztóvédelem széles körű érvényesülését szolgáló víziközmű-szolgáltatási feltételek biztosítása, valamint a mindezek megvalósítását biztosító, az objektív, átlátható és egyenlő bánásmód követelményének megfelelő szabályozás kialakítása érdekében – összhangban az Európai Unió e tárgykörökben érvényesülő követelményeivel – 2011 évben megalkotta a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvényt (a továbbiakban: Vksztv.).

[5] A Vksztv. hatálybalépését az indokolta, hogy az iparágban kialakult eltéréseket megszüntessék és integrált, egységesen szabályozott piac alakuljon ki. A B... Kft. az új szabályozásból adódóan a továbbiakban nem láthatta el a víz- és szennyvíz ágazattal kapcsolatos közfeladatokat, ezért az alperesnek – további önkormányzatokkal együtt – fel kellett vennie a kapcsolatot a közfeladat ellátásra feljogosított felperessel. Az ellátási terület bővítése város1 neve városának is érdeke volt, így a felperes már 2012 évben kereste az együttműködési lehetőséget a partnertelepülésekkel. A hét csatlakozni kívánó település törvényes képviselőivel – köztük az alperesi önkormányzat képviselőivel – külön-külön, majd együttesen is egyeztetett a felperes az üzemeltetés módjairól. E települések képviselői egységesen, beleértve az alperest is a bérleti-üzemeltetési szerződést – vagyis a Vksztv. 15. § (1) bekezdés c pontját – választották szerződési típusként. A Vksztv. 16. § (6) bekezdése értelmében a bérleti-üzemeltetési szerződés létrejöttének a feltétele, hogy a víziközmű-szolgáltató társaságban tulajdoni részesedéssel kellett rendelkeznie az ellátásért felelősnek, így az alperesi önkormányzatnak is. Ennek érdekében az alperes 100 000 forint névértékű törzsbetét rendelkezésre bocsátásával belépett a felperesi társaságba.

[6] A felperes illetékes szakembereivel személy 1 neve akkori polgármester és a jelenlegi polgármester is tárgyalt, a többi csatlakozni szándékozó önkormányzat polgármesterével, jegyzőivel és üzemeltetési szakembereivel együtt. A csatlakozó önkormányzatok végül úgy döntöttek, hogy bérleti-üzemeltetési szerződés (a továbbiakban: szerződés) keretében kéri biztosítani a víz- és szennyvíz ellátást a településeken. A jogszabályi rendelkezéseket figyelembe véve alakították ki a szerződés formai és tartalmi elemeit. A szerződések aláírását megelőzően minden egyes csatlakozni szándékozó önkormányzat deklarálta azt, hogy egymás nyereségeiből nem kívánnak részesedni és egymás veszteségeit sem akarják viselni, ennek megfelelően kell az elszámolásokat megejteni. A vonatkozó jogszabályok, szakmai ajánlások alapulvételével a mintaként szolgáló szerződéstervezetet személy 2 neve, település 2 neve község akkori jegyzője szövegezte meg. Ennek megfelelően készült el a szerződés 2. számú melléklet VI. pontja is, amely azt hivatott kifejezni, hogy a veszteséget az viseli, akinél jelentkezik, és a nyereség is annál az önkormányzatnál fog hasznosulni, akinél az jelentkezett, mert csak erre a tevékenységre lehetett nyereséget ismételten felhasználni. A felperes a szerződés tervezetet a mellékletekkel együtt az alperes képviselő-testületének is megküldte, ahol azokat megtárgyalták, de módosító javaslatot nem rá.

[7] A felek között város 1 neve, 2014. április 30. napján bérleti-üzemeltetési szerződés jött létre, melynek részét képezte az elszámolási kötelezettségről szóló 2. számú melléklet. A bérleti-üzemeltetési szerződés 2. számú mellékletének VI. pontja tartalmazza azt a szerződéses rendelkezést, amelyben szabályozták, hogy az alperes évente milyen módon számol el a felperessel. A VI. pont kimondja, hogy a gazdálkodás során felmerülő költségek felosztása az árbevétel arányában történik, illetve ivóvíz és szennyvíz ágazatonként külön-külön elszámolást készítenek a következők szerint: az ellátott területekről ágazatonként és azon belül településenként kimutatás készül az adózás előtti eredményről, majd a pozitív adózás előtti eredményű települések nettó árbevétel értékeiből – ágazatonként külön-külön – átlag százalékértéket állapít meg. Amennyiben bármely ágazat negatív eredményt mutat, úgy azt átlagos adózás előtti eredmény százalék érték mértékéig az ellátásért felelős önkormányzat saját forrásból köteles átutalás útján befizetést teljesíteni legkésőbb az üzleti évet követő év június 20. napjáig a bérlő kft. (felperes) részére.

[8] Az alperesi önkormányzat képviselő testülete 38/2014. (IV.29.) számú képviselő-testületi határozatával fogadta el a szerződés-tervezetet, melyet másnap a felperes taggyűlése 7/2014. (IV.30.) szám alatti határozatával egyhangúlag szintén elfogadott. Ezt követően a felek 2014. 04. 30. napján aláírták a bérleti üzemeltetési szerződést az annak elválaszthatatlan részét képező mellékletekkel együtt. A szerződés alapján a felperes feladata a közműves ivóvízellátás, közműves szennyvízelvezetés és tisztítás. Az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket a 2011. évi CCIX. törvény (Vksztv.) 15. § (2) bekezdés c) pontja nevesíti, részletszabályait pedig a IV. fejezet tartalmazza.

[9] Az ellenjegyzett szerződést és annak mellékleteit megküldték a hivatal neve (a továbbiakban: Hivatal), ahol az .../..... ügyszám alatt indult felfüggesztett eljárást folytatva,/..... számú határozattal a felek által kötött bérleti-üzemeltetési szerződést – a szolgáltatási díjakra vonatkozó I.5. és I.6. pontok kivételével – hatósági jóváhagyás és záradékolás történt 2015. március 26. napján. A tényleges üzemeltetés az alperes ellátási területén 2015. június 1. napjától kezdődött.

[10] A felperesnél a jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel a számviteli rendszert akként kellett kialakítani, hogy a víz- és szennyvízágazatban a keresztfinanszírozás kizárt legyen. A beérkező, kimenő és átmenő számlákat számvitelileg teljes mértékben szétválasztották, különválasztották a közvetlen és közvetett költségeket is, a felperes számviteli politikájának és önköltség számításának megfelelően. Ha valamilyen tevékenységet végeztek a víziközmű területén, akkor a víz, szennyvíz tevékenységről elkészült számla mellékletekkel együtt igazolja azt, hogy mely települést érintően végeztek az adott tevékenységet, hol merült fel az adott számlatartalom. A számlákat az igazgató, a főmérnök, illetőleg a főkönyvelő ellenőrizte. A hármas ellenőrzés megtörténte után az üzemvezető leigazolta a számlát, illetőleg a mellékletként csatolt dokumentumok alapján magát a teljesítést, költséghelyekre lebontva. Ezt követően a pénzügyi ellenőrzésre került a becsatolt dokumentum, és a területi üzemvezető igazolását követően történt meg ténylegesen a könyvelés, majd a számlának a kifizetése. Felperes a költségeket közvetlen és közvetett költségekre bontotta. A közvetlen költségek esetében egyértelműen beazonosítható, hogy melyik településen, milyen tevékenység ellenértékéként merültek fel, és azt az adott település könyvelési anyagába rögzítették. A közvetett költségekre az önköltségszámítási szabályzat tartalmaz egy felosztási sorrendet. A településekre vonatkozó eredménykimutatásokat, illetőleg mérlegbeszámolókat minden egyes településre továbbította a felperes a beszámolási időszak végén, így azokat megkapták a polgármesterek, illetőleg a pénzügyi osztályvezetők.

[11] Az integráció következtében a díjmegállapítás joga átkerült a Hivatalhoz, ahol rezsivédelmi intézkedésként befagyasztották az árakat, így a korábban megállapított díjon kellett 2014 évet követően az üzemeltetést megoldani. Ennek következtében az önkormányzat a későbbiekben nem tudta az árakat felemelni, ezáltal az emelkedő költségek fedezetlenül maradtak. Emellett újabb költségelemek is megjelentek, melyek korábban nem az önkormányzatokat terhelte: közművezeték adó, hozzájárulás a Hivatal működéséhez, új ügyfélszolgálati pontokat kellett kialakítani, valamint az auditáció megszervezése és költségei is többlet kiadásként jelentkeztek. Az alperesnél kifejezetten többlet költségként jelentkezett a vízmérőórák korábban elmaradt cseréje, villamossági berendezések érintésvédelmi ellenőrzése és azok jegyzőkönyvezése, a szennyvíz tisztítása kapcsán a befogadó csatorna kotrása. Ezeket a biztonságos működtetés érdekében a szerződéskötést követően a felperesnek kellett elvégezni. További költségelem növekedést jelentett a teljes működtetés alatt a gazdasági környezet változása, a minimálbérek folyamatos emelése. A veszteséges

működéshez hozzájárultak a rezsivédelmi intézkedések is. Amikor észlelte a felperes, hogy működése veszteségbe fordul át értesítette az önkormányzatokat, s belső átszervezéseket is végrehajtott a veszteségek csökkentése érdekében, viszont ez nem érinthette az üzembiztonságot. Azt, hogy a megszabott fix hatósági ár nem elegendő ahhoz, hogy az üzemelés biztosított legyen folyamatosan jelezték az illetékes hatóságoknak.

[12] Az alperesnek a 2015. évre vonatkozó fizetési kötelezettségét 2016. június 20. napjáig, a 2016. évre vonatkozó fizetési kötelezettségét 2017. június 20. napjáig, míg a 2017. évre vonatkozó fizetési kötelezettségét 2018. június 20. napjáig kellett volna teljesíteni, melytől azonban folyamatosan elzárkózott.

[13] A perben lefolytatott könyvszakértői vizsgálat eredményeként tényyszerűen megállapítható, hogy a felperes számviteli szabályzata, számviteli rendje, és az önköltségszámítási szabályzata a Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) előírásai szerint készültek, melyek biztosítják az ágazatok és az egyes önkormányzati területek közötti bevétel és költség szétválasztását, megosztását. A főkönyvi könyvelésből nyert adatok számviteli bizonylatokkal és analitikával alátámasztottak. A számviteli bizonylatok megfelelnek a Számv. tv. számviteli bizonylatokra vonatkozó 166. §-ában leírtaknak.

[14] A felperesnél felmerült, a 2015.- 2016.- 2017. évekre vonatkozó "Tájékoztatás" megnevezésű kimutatásban szereplő közvetlen költségek számviteli bizonylatokkal igazoltak. A kimutatott összegek a Számv. tv. előírásainak megfelelő költségek és ráfordítások között szerepelnek. Azoknak a költségeknek és ráfordításoknak a megosztása, felosztása, melyek közvetlenül több szolgáltatási területet és azon belül mindkét ágazatot érintették, visszaellenőrizhetők, az alkalmazott vetítési alapok az önköltségszámítási szabályzatban előírtaknak megfelelnek.

[15] A szakvélemény további megállapításai szerint 2015. június 1. és 2015. december 31. napja közötti időszakban az alperesnek a felperes felé a "Tájékoztatás" megnevezésű kimutatás 40. pontjában szereplő 9 000 704 forint, valamint a bérleti szerződés 2. számú mellékletének VI/2. pontjában előírtak alapján 1 198 823 forint, mindösszesen 10 898 827 forint tartozása állt fenn. A 2016. január 1. és 2016. december 31. napja közötti időszakban az alperesnek a felperes felé a "Tájékoztatás" megnevezésű kimutatás 30. pontjában szereplő 12 539 591 forinttal szemben ténylegesen 9 998 381 forint az igazolt tartozása. A 2017. január 1. - 2017. december 31. napja közötti időszakban az alperesnek a felperes felé a "Tájékoztatás" megnevezésű kimutatás 30. pontjában szereplő 16 071 500 forinttal szemben mindösszesen 15 226 936 forint igazolt tartozása keletkezett. Az alperesnek ezen évekhez kapcsolódóan 876 300 forint követelése volt a felperes felé, így az alperes teljes időszakra szóló tartozása a felperes felé 35 247 844 forint (szakvélemény 14. oldal).

[16] Az alperesnél kimutatott üzemi általános költséget az ellenőrző hatóság által is jóváhagyott önköltségszámítási szabályzatban rögzítetteknek megfelelően, a felmerült költségek felhasználói egyenértéke alapján történő felosztás szerint határozták meg. Az elszámolás helyes, eltérés nem mutatható ki.

[17] A szakértő rendelkezésére bocsátott dokumentáció és a "Tájékoztatás" megnevezésű elszámolásban 2015. évben az 1-26. soron; 2016. évben az 1-17. soron, míg 2017. évben az 1-17. soron kimutatott összegeket tartalmazza a szűkített önköltség, melynek meghatározása a Számv.tv. által előírtakkal egyező.

[18] A vizsgált évekre a "Tájékoztatás" megnevezésű elszámolásban egyéb ráfordításként a Számv. tv.-ben előírtaknak megfelelő ráfordításokat mutattak ki: víz és szennyvíz szolgáltatás működtetéséhez kapcsolódó környezetterhelési díjat, iparüzési adót, innovációs járulékot és ki nem egyenlített kapcsolódó követelések után elszámolt értékvesztést. Értékvesztés címén a két szolgáltatási területet érintően 2015-ben 304 135 forint, 2016-ban 398 727 forint, míg 2017-ben 800 418 forint összeget számoltak el. A kimutatott összegeket a benyújtott dokumentációk alátámasztják, eltérés nem áll fenn.

[19] A közművezetékek adóját szabályozó 2012. évi CLXVIII. törvény alapján állapították meg, és vallották be az alperes víz-és csatornahálózata után fizetendő összeget. Az alkalmazott elszámolás során figyelemmel voltak a közművezeték nyomvonalának méterben kifejezett hosszára, melyet a megfelelő korrekciós tényezővel módosítottak.

[20] Az alperesnél az értékesítés nettó árbevétele (35) az alperesi önkormányzat által meghatározott Ft/m³ (víz és csatorna) figyelembevételével a tényleges fogyasztás alapján kiszámlázott összeg szerint lett megállapítva, mely analitikával alátámasztott.

[21] Az áthárított vízterhelési díjat (35) a 2003. évi LXXXIX. törvény alapján, mint vízjogi engedélyezés alá tartozó tevékenységet végző társaságként kellett megállapítania, bevallania és befizetnie a felperesnek. Az adott időszak vízterhelési díját az előírásoknak megfelelően bebocsátott mennyiség (m³) alapulvételével számították ki, figyelembe véve a társaságra (területre) vonatkozóan meghatározott 0,7-es szorzót. Az alperes területét érintő vízterhelési díj meghatározása és a "Tájékoztatás"-ban kimutatott követelt összeg elszámolása, illetve annak összege helytálló.

[22] A felperes ivóvíz beszerzés címén költséget nem számolt el az alperes terhére, csak a kitermelt ivóvíz után fizetendő járulékot.

[23] Az alperes szennyvíztisztító telepén keletkezett szennyvíziszap kapcsán szennyvíziszap mintavétel és laborvizsgálat költségét, a szennyvíziszap kihelyezéséhez szükséges környezetvédelmi szakértés költségét, a szennyvíziszap komposzt hasznosításához szükséges hatósági engedély díját és a szakhatósági eljárási díját, valamint a keletkezett komposzt NÉBIH vizsgálati díját kívánta a felperes az alperes felé továbbhárítani. Az elszámolt költségek, számlák, a laborvizsgálati jegyzőkönyvekkel és engedélyekkel alátámasztottak. Az elszámolt költségek felmerülésének helye minden esetben az alperesi település volt.

[24] A közműszolgáltatóval kötött szolgáltatási szerződés alapján a napelemes rendszer által termelt és az elektromos hálózatba betáplált Kwh teljesítményt ún. "saldó" elszámolással számolták el, a termelt és betáplált Kwh mennyiség mérése hitelesített mérőóra alapján történt. Az alperesi településen létesített napelemek által termelt Kwh-t csak az

alperest érintő villamos energiafelhasználás elszámolásánál vették figyelembe. A saldó elszámolásból adódóan a napelemrendszer által termelt villamosenergiából bevétel nem keletkezhetett, de többlet villamos energia költségek sem jelentkeztek. A villamosenergia-szolgáltató a villamos hálózatba betáplált és onnan vételezett villamos energia különbségét számlázta csak ki.

[25] A felperes által a vizsgált évekre vonatkozóan a víziközmű-működtetés eredményének alakulásáról elkészített "Tájékoztató"-ban kimutatott költségek-ráfordítások-bevételek az 1. és 2. pontban leírtakat figyelembe véve megfelelnek a Számv. tv.-ben előírtaknak. Az azokból nyert adatok és kimutatások megfelelő alapot képeznek az elszámoláshoz.

[26] A szakértő a rendelkezésére bocsátott dokumentumok és a helyszíni szemle során rendelkezésére bocsátott egyéb iratok alapján azt a véleményét fogalmazta meg, hogy a perrel érintett időszakban a felperes gazdálkodása észszerűnek tekinthető.

[27] A szakértői vélemény 7.- 9. oldalán kifejtettek figyelembevétele mellett a rendelkezésre álló dokumentumok (számlák, szerződések, bérszámfejtések, a bankszámla forgalma, költségfelosztási analitika stb.) alapján tényszerűen megállapítható, hogy a felmerült és az alperes felé közölt követelések a szakértő által meghatározott mértékig okiratokkal alátámasztottak, azok a Számv. tv.-ben előírtaknak megfelelően elszámoltak. Az önköltségszámítási szabályzatban leírtak biztosítják az egyes településekhez kapcsolódó költségek-ráfordítások-bevételek tényszerű, áttekinthető megosztását.

[28] A szakértő megállapította, hogy a rendelkezésére álló dokumentumok szerint kimutatott és elszámolt munkák_a teljesítési igazolások és a szállítólevelek alapján ténylegesen elvégzésre kerültek. A dokumentumok alapján felszámított költségek értéke megfelelt a valós költségeknek. A települést érintő munkák, illetve a költségek felosztására, az önköltségi szabályzatban rögzített és a települések által elfogadott arányosítások alapján került sor. Az arányosítások alapja és az azoknál figyelembe vett alapok jogszerűek, gazdaságilag és számvitelileg alátámasztottak és indokoltak voltak. Az alapbizonylatok alátámasztották a könyvelési tételeket. Az alperesi település víz- és csatornarendszerének működtetéséhez közvetlenül kapcsolódó költségek (közvetlen költségek) a tényleges felhasználás, míg a több települést érintő költség esetében az önköltségszámítási szabályzatban rögzített és elfogadott vetítési alapok figyelembevételével számított arányok alapján történt az elszámolás. A 2016. évre kimutatott "Egyéb anyagköltség" valóban az alperes víz- és csatornarendszerének működtetésénél merült fel. Az alpereshez tartozó víz- és csatornarendszer működtetésekor felmerült bér és járulék költségeket a munkavállaló által vezetett és az arra jogosult által ellenőrzött jelenléti ív alapján állapították meg. Az összeg meghatározásakor az adott településen a munkavállaló, illetve a munkavállalók által eltöltött munkaidő alapján határozták meg a bérköltséget és a hozzákapcsolódó járulék költségét. Az adatfeldolgozási költség szükségszerűen merült fel, hiszen e nélkül nem lehetett volna egységesen kezelni többek között a szerződéses állományt, annak adatbázisát, a szolgáltatás számlázását és a követelések érvényesítését. A ki nem egyenlített követelések és köztük az értékvesztéssel érintett követelések esetében is intézkedtek azok behajtásáról, így 876 300 forint ki nem egyenlített követelést hajtottak be.

[29] A felek közötti jogviszony 2017. december 31-ig tartott, elszámolásra azonban ezt követően sem került sor, az alperes elzárkózott a felperes által követelt összegek megfizetésétől. A felperes által erre tekintettel kezdeményezett perben, a Battonyai Járásbíróság 4.P.20.306/2017/48. számú ítéletével a felperes 10 898 827 forint megfizetése iránti keresetét elutasította. A perben szakértő neve igazságügyi adó- járulék és könyvszakértő adott szakvéleményt, mely az iratok között 4.P.20.306/2017/35. szám alatt található. A Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.039/2019/4. számon közbenső ítéletet hozott megállapítva, hogy a peres felek között város 1 neve, 2014. április 30. napján megkötött bérleti üzemeltetési szerződés a mellékleteivel együtt érvényes. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az alperes ezen közbenső ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.125/2019/4. számú végzésében a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A hatályon kívül helyezés indoka az volt, hogy a szerződés érvényessége tárgyában nem volt hozható közbenső ítélet, ugyanis a keresettel érvényesített jog nem a szerződés érvényessége vagy érvénytelensége, hanem az ezen jog alapján a felperest megillető térítés követelése, azaz az alperes teljesítése volt.

[30] Az eljárás ezt követően több alkalommal szünetelt, de a peres felek megegyezésre nem jutottak.

[31] A felperes a 4.P.20.117/2022. számú ügyben 7. sorszám alatti beadványában keresetét felemelte, melyre tekintettel 2022. június 9. napján az eljárás áttétellel a hatáskörrel rendelkező a Gyulai Törvényszékre került. A Gyulai Törvényszék előtt folytatódó perben meg kellett ismételni a felek és a tanúk meghallgatását is tekintettel a Kúria hatályon kívül helyező végzésének [41] és [42] bekezdésében foglaltakra.

A felperes keresete, alperes ellenkérelme

[32] A felperes utóbb a szakvéleményre tekintettel módosított keresetében kérte kötelezni az alperest 35 247 844 forint tőke és 10 898 827 forint tőke után 2016. július hó 1. napjától; 9 998 381 forint tőke után 2017. július hó 1. napjától; míg a 15 226 936 forint tőke után 2018. július hó 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Perköltségként a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján meghatározott jogi képviselési díjra tartott igényt azzal, hogy a jogi képviselő nem áfa-köteles. Kérte perköltségként az általa az elsőfokú eljárás során megfizetett 1 500 000 forint eljárási illeték, a másodfokú eljárás során megfizetett 872 000 forint eljárási illeték, az alapeljárásban felmerült 788 400 forint szakértői díj, jelen eljárásban felmerült 600 400 forint szakértői díj elszámolását is.

[33] A felperes keresetét a Ptk. 6:58. §-ra, 6:59. § (1) és (2) bekezdésére, 6:61. §-ra, 6:63. §-ra alapította; továbbá a víziközmű-szolgáltatásokról szóló 2011. évi CCIX. tv. (a továbbiakban: Vksztv.) 15. § (2) bekezdés c.) pontjára, 16. § (6) bekezdésére és az 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 15. pontjára hivatkozott. A felperes a felek között 2014. április hó 30. napján létrejött bérleti-üzemeltetési szerződésre és annak a 2. számú mellékletére alapítva érvényesítette igényét a 2015. január 1-től 2017. december 31.

napjáig terjedő időszakra. Álláspontja szerint a felek között víziközmű-üzemeltetési jogviszony jött létre, amire a Vksztv. IV. fejezete (15-34. §) az irányadó.

[34] Hivatkozott az 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 1. mellékletének 15. pontjára, mely szerint az üzemeltetési szerződés tartalmazza a víziközmű-üzemeltetés pénzügyi feltételeit. Ezen feltételeknek a felek között létrejött bérlet-üzemeltetési szerződés 2. számú melléklete eleget tett. A 2. számú melléklet VI. pontja rendelkezik arról, hogy az alperes vállalta az elszámolást. A felek között létrejött bérleti-üzemeltetési szerződés I.1. pontjában a felek kifejezetten rögzítették, hogy bérleti-üzemeltetési jogviszonyt kívánnak létrehozni. A felperes, mint üzemeltető a szerződés szerint vállalta, hogy a víziközműveket üzemelteti, gondoskodik a felhasználók közegészségügyileg megfelelő ivóvízellátásáról, valamint a szennyvízelvezetésről.

[35] A felperes jogi érvelése szerint az alperes is azt az álláspontot képviselte, hogy minden település felelős a saját területe gazdálkodásáért, viseli a saját költségeit és a keletkező eredményt saját maga használja fel. Az alperesi álláspontot támogatva, a felek szerződési akarata arra irányult, hogy minden településnél egymástól is elkülönítve és ágazatonként (ivóvíz és szennyvíz) is elkülönítve történjen az elszámolás, hogy egyértelműen kimutatható legyen az adott település adott ágazatának eredményessége. Az esetlegesen képződő nyereségről egyik település sem akart lemondani, illetve egyik település sem akarta a másik település veszteségét finanszírozni, ezért építették be a szerződésekbe a felek közötti elkülönült elszámolási kötelezettséget.

[36] A felperes a szakértői véleményt elfogadva szállította le kisebb mértékben a keresetét, további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

[37] Az alperes ellenkérelmében kérte a módosított kereseti kérelem elutasítását és költségei megállapítását.

[38] Az alperes vitatta a szerződés létrejöttének felperes által előadott körülményeit. Arra hivatkozott, hogy a döntés az alperesi önkormányzatnál magasabb szinten született. A felperes a szerződés 2. számú mellékletének VI. pontját egyoldalúan, az ő közreműködése nélkül előre határozta meg, azt a felek egyedileg nem tárgyalták meg, arról külön tájékoztatást nem kapott. A szerződés 2. mellékletének VI. pontja így nem is vált a szerződés részévé figyelemmel a Ptk. 6:77. - 78. §-ban foglaltakra. Megítélése szerint a rendelkezés nem teszi lehetővé, hogy ő a nyereségből részesedjen, pusztán a veszteség önkormányzati költségvetésből történő pótlását írja elő.

[39] Alperes kezdeti álláspontja az volt, hogy valójában nem is bérleti üzemeltetési szerződés, hanem vagyonkezelési szerződés jött létre a Vksztv. 23-26. §-i szerint, és a szerződésre alkalmazni kell a Vksztv. 1. § (1) bekezdés g), h) és k) pontjaiban szereplő alapelveket is. Ezen állítását a 14.G.20.102/2022/8. számú jegyzőkönyvben módosította, előadva, hogy a szerződést egyértelműen bérleti-üzemeltetési szerződésnek tekinti, amelyet a Vksztv. 15. § (2) bekezdés c) pontja nevesít. Ettől függetlenül az alapelvek alkalmazásának szükségességét fenntartotta, mert azok kihatással vannak az alperesi önkormányzatra is, tehát a felperes és alperes viszonyában is helytállóak.

[40] Hivatkozása szerint a felek szerződése érvénytelen, ugyanis annak 2. számú mellékletének VI. pontja az alapelvi rendelkezésekbe, továbbá a 2012/21/EU Bizottsági határozat 4. és 5. cikkébe és az annak alkalmazását a magyar jogrendbe ültető, az európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról szóló 37/2011. (III.22.) Korm. rendeletbe is ütközik.

[41] Nem látta alkalmazhatónak az 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 15. pontját. Álláspontja szerint a hivatal neve-hez a szerződés 2. számú mellékletét a felperes be sem nyújtotta, így nem azzal együtt hagyták azt jóvá. Hivatkozott arra is, hogy a Hivatal jóváhagyása nem zárja ki a szerződés érvénytelenségére történő hivatkozást.

[42] A felperes által benyújtott elszámolást követhetetlennek minősítette és vitatta azt számszaki szempontból is. Az, hogy a felperesi szolgáltatás veszteséges, annak több oka is lehet. Az egyik ok, hogy a felperes nem az alapelveknek megfelelően látta el feladatát, a másik lehet az is, hogy a Hivatal nem megfelelően járt el az árképzés során. Mindennek az nem lehet a következménye, hogy a felmerülő veszteségeket az alperesnek kellene viselnie úgy, hogy az alperesnek érdemi ráhatása nem volt egyik tevékenységre sem. Álláspontja szerint a felperes van olyan helyzetben és pozícióban, hogy az árhatóság felé jelezze a megállapított ár nem megfelelő voltát, illetőleg megtegye a szükséges jogi lépéseket annak érdekében, hogy megfelelő árképzéssel határozzák meg a fogyasztók által fizetendő díjakat.

[43] Védekezése körében előadta, hogy az érintett elszámolási időszakban napelemes rendszer működött az önkormányzatnál, melyre figyelemmel a villamosenergia igényt az biztosította, saját ivóvízbázissal rendelkezett, így annak átvezetésével kapcsolatos költségek nem merültek fel, illetve a szennyvíziszap kezelését és elszállítását is alacsony költséggel megoldották.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[44] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelemnek túlnyomórészt helyt adva 35 247 844 forint és járulékai erejéig marasztalta a felperes javára alperest, továbbá perköltségfizetésre is kötelezte. A marasztalási tőkeösszeg első részösszegéből 876 300 forint vonatkozásában utasította el a késedelmi kamatfizetésre irányuló keresetet.

[45] Az ítélet jogi indokolásában a bíróság elsődlegesen idézte a Ptk., valamint a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. tv. (továbbiakban: Vksztv.) perbeli jogvita elbírálására irányadó rendelkezéseit. Ezeket figyelembe véve elsődlegesen abban foglalt állást, hogy a felek közötti jogviszony a Vksztv. 15. § (2) bekezdés c) pontjában nevesített bérleti-üzemeltetési szerződésnek minősül. Az alperes érvénytelenségi kifogása kapcsán vizsgálta a Vksztv. 1. § (1) bekezdés g), h) és k) pontokban rögzített alapelveket. Megállapította, hogy azok a víziközmű-szolgáltatás díjára vonatkozó alapelvek. A víziközmű-szolgáltatási szerződés meghatározását a Vksztv. 2. § 24. pontja rögzíti, amely eltér a felek közötti jogviszony típusától, mivel az nem minősül víziközmű-szolgáltatásnak. Ennek megfelelően a bíróság az alapelvi rendelkezések felek jogviszonyára való alkalmazását nem

találta lehetségesnek. A víziközmű-üzemeltetés pénzügyi feltételeit, a szerződési rendelkezések, valamint a Vksztv. végrehajtására kiadott kormányrendelet (Vhr.) 1. számú melléklete alapján kell vizsgálni. A felek szabadon határozhatták meg a pénzügyi elszámolás feltételeit, a Vhr. csak példálódzó felsorolást ad, hogy milyen feltételek vehetők alapul, az nem kötelező és nem kizárólagos jellegű.

[46] A bíróság a bérleti-üzemeltetési szerződés elválaszthatatlan részét képező érvényes szerződési feltételnek tekintette a 2. számú mellékletet, melyet az alperesi jegyző is ellenjegyzett. A 2. számú melléklet szerződés részévé válását igazolja a hivatal neve által kiállított hatósági bizonyítvány is, mellyel a Hivatal igazolta, hogy az általa jóváhagyott – felek közti – szerződés 2. számú melléklete is a szerződés részét képezi. A jóváhagyási eljárásban rendelkezésre állt a szerződés valamennyi melléklete.

[47] A bíróság nem fogadta el azt az alperesi állítást, hogy a felek által egyedileg meg nem tárgyalta, általános szerződési feltételnek minősülne a felperesi elszámolás alapjául vett 2. számú melléklet. E körben figyelembe kell venni, hogy a szerződéstervezet a képviselőtestület elé került, ott azt megtárgyalták, elfogadásáról képviselőtestületi döntés született, az alperes pedig a felperes tagjaként is támogató szavazatot adott le a 2014. április 30-i taggyűlésen. Ezt a tanúbizonyítás is alátámasztotta, melyet a bíróság külön ismertetett. Mindezen bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a bérleti-üzemeltetési szerződés tekintetében nem lehet alkalmazni az általános szerződési feltételekre vonatkozó Ptk. rendelkezéseket. A szerződési okiratban rögzítettek szerinti tartalommal a felek között érvényes szerződés jött létre, mely az elszámolás alapjául szolgál.

[48] A követelésösszegezésének ellenőrzésére készített igazságügyi könyvszakértői véleményt a bíróság aggálytalannak fogadta el, mely kétséget kizáróan alátámasztja, hogy a felperes követelése az általa leszállított 35 247 844 forint összegben az alperessel szemben fennáll. A szakértő a tárgyévekre elkülönítve vizsgálta a könyvelési anyagot, az alapbizonylatokat, melyeket elszámolás alapjául szolgáló, hitelt érdemlő bizonyítékoknak tekintett. Az ezt általánosságban vitató alperes felé a bíróság többször is felhívást intézett a per során, hogy konkrétan jelölje meg azon bizonylatokat, amelyeket nem tart hitelesnek. Az alperes azonban a bírói felhívásoknak nem tett eleget. A bíróság figyelembe vette azt is, hogy tanúbizonyítás igazolja a felperes mindvégig biztosította az alperesnek az iratbetekintési lehetőséget. Erre sor is került, ennek ellenére alperes részéről korrekciós igény korábban nem merült fel.

[49] A napelenrendszer működésével, valamint a szennyvíziszap-kezeléssel kapcsolatos megoldások költségcsökkentő tényezőként való figyelembevétele a bíróság álláspontja szerint nem igazságügyi könyvszakértői kompetenciába tartozó kérdések. A szennyvízkezeléssel kapcsolatban az viszont megállapítható volt, hogy csak a hatósági eljárásokkal összefüggésben felmerült költségeket számolt el a felperes és egyéb költséget nem hárított át alperesre.

[50] Az nem mentesítheti az alperest a fizetési kötelezettség alól, hogy korábban, a saját kft.-je útján történő szolgáltatás ellátásakor az ágazat nem volt veszteséges. Az új szabályozási környezetben felmerülő többletköltségeket a tanúbizonyítás alátámasztotta, ez okozta, hogy a működést nem lehetett a befolyó díjakból biztosítani. Mindezzel már 2016-ban

tisztában volt az alperes képviselőtestülete, illetve az akkori polgármester, akinek e tárgyú nyilatkozataiból idézett a bíróság ítélete indokolásában, megjegyezve, arra peradat nem merült fel, hogy a többletköltségek miatti elszámolási kötelezettség kérdését korábban vitatta volna az alperes.

[51] A bíróság ítélete indokolásának végén a késedelmi kamat első részösszege csökkentésének okára tért ki, erre egy 876 300 forint összegű elszámoló tétel időközbeni behajtására tekintettel került sor, a továbbiakban pedig részletes perköltségszámítást vezetett le. A költségmegosztást 89-11%-os, felperesre kedvezőbb arány figyelembevételével végezte el.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[52] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását akként, hogy a bíróság a felperes keresetét utasítsa el, másodlagosan hatályon kívül helyezést és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Indokolásában elsődlegesen a szerződés érvénytelenségének kérdését vetette fel, utalva a Kúria jelen per korábbi szakaszában hozott végzésére, mely a felek közötti jogviszony típusának vizsgálatát írta elő. Nem vitatta ezzel kapcsolatban, az alperessel egyezően nyilatkoztak arról, hogy a Vksztv. 15. § (2) bekezdés c) pontja szerinti bérleti-üzemeltetési szerződés állt fenn köztük.

[53] A Vksztv. alapelvi rendelkezéseinek figyelembevételét e szerződéstípusra nézve nem tiltja a törvény, az alapelvek alkalmazásának mellőzésével kapcsolatos elsőfokú bírói álláspont téves értelmezést mutat. Az alapelveket alkalmazni kell a perbeli jogviszonyra is, ezek közül a költségmegtérülés elve és a keresztfinanszírozás tilalmának elve sérült, az ezekbe ütköző szerződés ezért érvénytelen. A felhasználók által fizetett ellenértéken felül további díj kikötése a szolgáltatás igénybevételéért tilos. Alperes a szerződéskötés körülményeit illetően felhívta a figyelmet, hogy a szerződés megszövegezését személy 2 neve település 2 neve jegyzője végezte, ezzel kapcsolatban a felek között egyedi egyeztetésekre nem került sor, az előre elkészített szerződést küldték meg az érintett önkormányzatok részére. A jogszabályi változások miatti kényszerhelyzetben ezzel a szövegezéssel kellett a szerződést megkötni. Alperes sérelmezte, hogy nem volt módja a 2. számú melléklet tartalmának megismerésére és közreműködési lehetősége sem volt a tartalom meghatározására. A felek egyedileg nem tárgyalták meg a szerződési feltételeket, arról ő külön tájékoztatást nem kapott. A hasonló helyzetben lévő települések más önkormányzataival is ugyanilyen tartalmú, szövegezésű szerződést kötött a felperes. A Ptk. 6:77. § és 78. § rendelkezéseire utalva alperes állította, a 2. számú melléklet VI. pontja nem vált a szerződés részévé. Eseti döntésekre hivatkozással hangsúlyozta, a másik fél közreműködése nélkül készített, előre meghatározott szerződési feltétel egyedileg meg nem tárgyaltnak minősül. Ilyen esetben a szerződés megismerése és kifejezett elfogadása sem elegendő ahhoz, hogy a feltétel a szerződés részévé váljon. A felperes a szerződést, annak mellékleteit nem tárgyalta meg egyedileg az alperessel, csupán megküldte a képviselőtestületi jóváhagyás céljából, ezért a pénzügyi elszámolást szabályozó mellékletben rögzített szerződési feltételek nem alkalmazhatók.

[54] A követelés összecszerűségét illetően alperes azt hangsúlyozta, hogy ez a felperes bizonyítási kötelezettsége körébe tartozott. Idézte szakértő neve szakértői

véleményében rögzített azon megállapításokat, melyek az elszámolás bizonytalan elemeire vonatkoztak. Ezzel ellentétes szakértő 2 neve, utóbb kirendelt igazságügyi könyvszakértő álláspontja, mely szerint a felperes által rendelkezésre bocsátott számviteli bizonylatok megfelelnek a számviteli törvény vonatkozó előírásainak. A szakértő azonban azt is rögzítette, hogy az alperest érintő munkák tényleges elvégzését könyvszakértői módszerekkel nem tudta ellenőrizni és erre nézve kompetenciával sem rendelkezik. Alperes változatlanul állította, a könyvelésben szereplő tételek kapcsán nem bizonyított, hogy az ott regisztrált munkák ténylegesen el lettek-e végezve, illetve, hogy a költségek az alperesi települést érintően merültek-e fel. Hiányolta a teljesítésigazolások alperesi ellenjegyzését is. Nem elfogadható, hogy a felperes saját dolgozói igénybevételével igazoltatta le az egyes munkák elvégzését. Alperesi álláspont szerint ezért továbbra is a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség, a bizonyítatlanság pedig az ő terhére esik.

[55] A napelemrendszer működtetését, komposztáló rendszer alkalmazását, illetve a jelentős, jó minőségű ivóvízbázist költségcsökkentő tényezőként kellett volna az igazságügyi szakértőnek elszámolnia. Kétséges az is, hogy a felperes ezeket figyelembe vette és alperes javára alkalmazott-e kedvezőbb elszámolást ezekre tekintettel. A más szakértői kompetenciába tartozó kérdések kapcsán társszakértőt kellett volna igénybe venni vagy új szakértőt kirendelni. Alperes hiányolta a rendelkezésre álló két szakértői vélemény közti ellentmondások feloldásának elmaradását is. Összegzésként hangsúlyozta, a perbeli szerződés érvénytelen, az elszámolás alapjául nem szolgálhat, a felperes követelésének nincs jogalapja, emellett a követelés összecszerűsége sem bizonyított. A rendelkezésre álló ellentétes szakvélemények pedig ítélet alapjául nem szolgálhatnak.

[56] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felperes elsődlegesen azt hangsúlyozta, a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Kúria iránymutatásának megfelelően a szerződés lényeges tartalmát feltárta, a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetései, jogi álláspontja megalapozott. A Vksztv. 15. § (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő szerződés esetében nem alkalmazhatók a víziközmű-szolgáltatás díjával kapcsolatos alapelvi rendelkezések. Ezek megsértésére hivatkozással a szerződés nem minősíthető érvénytelennek. A pénzügyi feltételek meghatározása pedig kifejezetten a jogszabályoknak megfelelő tartalmi eleme a jogviszonynak. Az alapelvi rendelkezések elsőfokú bíróságtól eltérő értelmezése, valamint az a tény, hogy az alperes nem ért egyet az elsőfokú bíróság jogi érvelésével, nem jelenti azt, hogy a szerződés a Vksztv. rendelkezéseivel ellentétes lenne.

[57] A tanúbizonyítás arra is rávilágított, hogy a szerződéskötést megelőzően az alperesnek lehetősége volt a 2. számú melléklet megismerésére is, a teljes körű dokumentációt valamennyi csatlakozni szándékozó önkormányzat megkapta. Ezt megismerve deklarálták azt, hogy egymás nyereségéből nem kívánnak részesedni, egymás veszteségeit pedig nem viselik, és az ennek megfelelő elszámolást fogadják el. Az alperes a teljes szerződéstervezetet ismerte, megtárgyalta és ez alapján hozott képviselőtestületi határozatot, mellyel azt jóváhagyta. Alperes a felperesi társaság tagjaként is a bérleti-üzemeltetési szerződés ilyen tartalommal történő megkötésére adott le szavazatot. A szerződéses tárgyalások részleteit, a csatlakozási folyamat egészét a tanúbizonyítás feltárta. Az alperesi önkormányzat képviselőtestületi határozatai is szabályszerű, érvényes szerződéskötési folyamatot mutatnak.

[58] Felperes hangsúlyozta, ő nem alkalmazott általános szerződési feltételt. Megjegyezte továbbá, a Hivatal jóváhagyási eljárását is megkérdőjelezi az alperes, amikor kétségbe vonta, hogy a 2. számú melléklet a szerződés részévé vált.

[59] Felperes vitatta a követelésösszecszerűségére vonatkozó alperesi álláspontot. Alperes az eljárás folyamán általánosságban hivatkozott arra, hogy nem minden munka lett elvégezve, ezt azonban a tanúbizonyítás nem támasztotta alá. Valójában az alperes egyetlen olyan költséget sem tudott megjelölni, ami vitatható vagy felmerülése kétséges lenne. A bíróság felhívta, hogy konkrétan adja elő ezzel kapcsolatos ellenkérelmét, erre azonban nem került sor. Felperesi álláspont szerint szakértő 2 neve könyvszakértő szakvéleménye aggálytalan, az teljes mértékben alátámasztja a leszállított kereseti kérelemösszecszerűségének helyességét. Felperes hangsúlyozta, a szerződés rendelkezéseinek megfelelően végezte el a könyvelést és a szakvélemény is rögzítette, hogy a tételek számviteliileg igazolt, alátámasztott dokumentumokon alapulnak. A felperesi gazdálkodás a perbeli időszakban észszerűnek tekinthető volt.

Az ítéltábla döntésének indokai

[60] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[61] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók.

[62] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, míg másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

[63] Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását a kereset jogalapját kétségbe vonva, perbeli szerződés érvénytelenségére történő hivatkozással kérte. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria Pfv.21.125/2019/4. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak megfelelően azt vizsgálta, a felek között víziközmű-üzemeltetési vagy víziközmű-szolgáltatási jogviszony jött-e létre. Alperes elismerte, hogy a megismételt eljárásban megtartott tárgyaláson a felek közösen úgy nyilatkoztak, hogy közöttük bérleti-üzemeltetési szerződés jött létre (Gyulai Törvényszék 16.G.20.102/2022/8. számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés és 4. oldal 2. bekezdés).

[64] Az alperes fellebbezésében a perbeli szerződés érvényességét, illetve létrejöttét két okra hivatkozással vonta kétségbe. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően arra hivatkozott, hogy a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. tv. (a továbbiakban: Vksztv.) 1. § (1) bekezdésében foglalt irányelvek a felek között az 1. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel kötelezően alkalmazandók és a peres felek közötti szerződés a Vksztv. 1. § h) pontjában részletezett „költségmegtérülés elvébe” és a k) pontban részletezett „keresztfinanszírozás tilalmának elvébe” ütközik.

[65] A szerződéssel kapcsolatban másrészt arra hivatkozott, hogy a perbeli bérleti-üzemeltetési szerződés 2. számú mellékletét, amely általános szerződési feltételeket tartalmaz,

a felek nem tárgyalták meg, azt a felperes az alperes közreműködése nélkül határozta meg, arról külön tájékoztatást nem kapott a felperestől. A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (továbbiakban: Ptk.) 6:77. § és 6:78. §-ára figyelemmel ezért a szerződés 2. számú melléklet VI. pontja nem vált a szerződés részévé és ez mentesítő őt az elszámolási kötelezettség alól.

[66] Az alapelvek, amelynek megsértésére a perbeli szerződés érvénytelensége kapcsán az alperes hivatkozott, a Vksztv. 1. § (1) bekezdése szerint a *víziközmű-szolgáltatás* alapelvei. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azért nincs jelentősége az alperesi hivatkozásnak, mivel a felperes nem *víziközmű-szolgáltatást* nyújtott, hanem *víziközmű-üzemeltetés* történt az alperes érdekében. A két tevékenység elhatárolásához segítséget nyújtanak a Vksztv. I. fejezet 2. pontjában részletezett értelmező rendelkezések.

[67] A Vksztv. 2. § 24. pontja értelmében *víziközmű-szolgáltatás*: közszolgáltatási szerződés keretében nyújtott közműves ivóvízellátás, az ahhoz kapcsolódó tűzvízbiztosítással, továbbá a közműves szennyvízelvezetés és -tisztítás, ideértve az egyesített rendszerű csapadékvíz-elvezetést is (a továbbiakban együtt: *víziközmű-szolgáltatási ágazatok*).

A Vksztv. 2. § 26. pontja szerint *víziközmű üzemeltetése*: a *víziközmű-szolgáltatás* nyújtása céljából a *víziközmű szolgáltató* által végzett mindazon tevékenységek összessége, amelyek a jogszabályokban és az üzemeltetési szerződésben előírt követelmények teljesítése érdekében okszerűen merülnek fel.

[68] A *víziközmű-üzemeltetési* jogviszonyt a Vksztv. IV. fejezete szabályozza, a 15. § (2) bekezdés c) pontja értelmében adott *víziközmű-szolgáltatási ágazati tevékenység* végzéséhez szükséges *víziközmű-üzemeltetési* jogviszony az ellátásért felelős és a *víziközmű-szolgáltató* között létrejött, a hivatal neve (Hivatal) által a működési engedélyben jóváhagyott bérleti-üzemeltetési szerződésen alapul.

[69] A bérleti-üzemeltetési szerződésre a Vksztv. 29-31. §-ai vonatkoznak. Az alperes fellebbezésében a *víziközmű-szolgáltatás* alapelvei közül az elsőfokú eljárásban megjelölt (1) bekezdés g) pontjának (a szolidaritás elvének) megsértésére már nem hivatkozott.

[70] A Vksztv. 1. § (1) bekezdés h) pontja szerint a *költségmegtérülés elve*: a *víziközmű-szolgáltatás* igénybevételeért fizetendő díjban a *víziközmű működtetésével* kapcsolatos indokolt költségeknek – a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK Európai Parlamenti és Tanács Irányelve 9. Cikkének összhangban – meg kell térülniük.

[71] A fent ismertetett jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel megállapítható, hogy a *víziközmű-szolgáltatás közszolgáltatási szerződés* keretében a (magán és közüzemi) fogyasztók részére nyújtott ivóvízellátás – az ahhoz kapcsolódó tűzvízbiztosítással, szennyvízelvezetéssel és -tisztítással, illetve adott esetben csapadékvíz-elvezetéssel együtt – nem a *víziközmű-hálózat*

működtetésével kapcsolatos jogviszonyra vonatkozik. Az előbbiek folytán tehát a víziközmű-szolgáltatás igénybevételeért fizetendő díj a szolgáltatást igénybe vevő magán vagy közüzemi fogyasztó által fizetett díjra vonatkozik és a költségmegtérülés elve ezen díj tartalmával kapcsolatosan ír elő kötelezettségeket. Tekintettel arra, hogy a díj meghatározása a felperes tevékenységi körén kívüli, a Hivatal jogkörébe tartozó kérdés, így a felek közötti bérleti-üzemeltetési szerződés körében nem lehet számon kérni az előbbiek szerint szabályozott költségmegtérülés elvét. A perbeli iratokból megállapítható, hogy a felek együttes tényelődása szerint az önkormányzatok úgy vállalták a szerződés megkötését, ha az általuk nyújtott szolgáltatás nyereségéért vagy veszteségéért ivóvíz, illetőleg szennyvíz ágazat területén településenként külön-külön történik az elszámolás. Az, hogy ennek kapcsán a fogyasztók által fizetendő díjban hogyan jelennek meg a hálózat működtetésével kapcsolatos indokolt költségek, továbbá fedezetet nyújt-e a díj erre, nem a felperes érdekkörébe tartozó előírás.

[72] Ugyanez vonatkozik a keresztf finanszírozás tilalmának az elvére is. A Vksztv. 1. § (1) bekezdés k) pontja szerint a *keresztf finanszírozás tilalmának elve*: a víziközmű-szolgáltatás díját a víziközmű-szolgáltatási ágazatra nézve úgy kell megállapítani, hogy az maradéktalanul fedezetet nyújtson a víziközmű-szolgáltatási tevékenység indokolt költségeire és ráfordításaira, valamint a víziközmű szolgáltató e tevékenységével kapcsolatos észszerű üzleti nyereségére, de nem tartalmazhatja e tevékenységén kívül eső egyéb ágazati tevékenységek költségeinek, ráfordításainak a fedezetét.

[73] Az előbbi definícióból egyértelműen megállapítható, hogy a keresztf finanszírozás tilalmának elve a víziközmű-szolgáltatási ágazatokra vonatkozó víziközmű-szolgáltatási díjmegállapítás szabályának elvét rögzíti és mint ilyen, szintén nem a felek által szerződésben szabályozható vagy akár a felperes érdekkörébe, kötelezettségei körébe tartozó kérdés, hanem a felek jogviszonyán túlmutató, az ágazati szabályozásra jogosult szervre vonatkozó előírás.

[74] Az alperes a perbeli szerződés érvénytelensége kapcsán arra hivatkozott, hogy az az alapelvek megsértése miatt a Vksztv. 1. § (2) bekezdésébe ütköző rendelkezéseket tartalmaz és ezért érvénytelen. A Vksztv. 1. § (2) bekezdése szerint az alapelvekbe ütközés esetében az alapelvek érvényesítésére az (1) bekezdésben meghatározott sorrend az irányadó.

[75] A Ptk. 6:95. §-a szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása.

[76] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes által hivatkozott érvénytelenségi ok a felek perbeli szerződése 2. mellékletének VI. pontja esetében amiatt nem áll fenn, mert a Vksztv. 1. § (1) bekezdés h) és k) pontja vonatkozásában nem állapítható meg, hogy azok a felek jogviszonyára nézve tartalmazzanak kötelező előírásokat. Emellett megjegyzendő, a bírói gyakorlat egyértelmű abban a kérdésben, hogy más jogágak (pénzügyi, közigazgatási stb.) kötelező szabályait sértő szerződés a polgári jog szempontjából akkor érvénytelen, ha más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés

érvénytelenségét is okozza, vagy pedig a törvény értelmezéséből, az összes körülményből nyilvánvalóan megállapítható, hogy a külön jogszabály – az egyéb, más jogági szankciók mellett – a szerződés érvényességét sem kívánja megengedni (BDT2006. 1450). Ilyen kifejezett érvénytelenséget, illetve annak jogkövetkezményét megállapító rendelkezést a Vksztv. szabályai nem tartalmazzak, és a törvény értelmezéséből sem vonható le ilyen következtetés. Az ítéltábla e körben utal arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása is lényegében ezzel azonos megállapításokat tartalmaz ([51] bekezdés).

[77] Az alperes másik hivatkozása az volt, hogy a felperes a perbeli szerződés 2. számú mellékletének VI. pontjában általános szerződési feltételeket alkalmazott, mivel valamennyi víziközmű-szolgáltatási szerződést megkötő önkormányzat vonatkozásában ugyanolyan tartalmú szöveget készített, amelyeket nem tárgyaltak meg a felek és nem volt alkalmuk annak megváltoztatására sem. Arra utalt, hogy az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk egyezően azt állították, a perbeli szerződést személy 2 neve település 2 neve jegyzője készítette, illetve a felperes törvényes képviselőjén, tanú 1 neve tanúvallomásán túlmenően nincs arra vonatkozó semmilyen bizonyíték, hogy az alperesnek a szerződéskötést megelőzően lehetősége lett volna a 2. számú melléklet tartalmának a megismerésére.

[78] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [63] bekezdésében arra a megállapításra jutott, hogy a perbeli szerződés alperes által hivatkozott rendelkezései nem minősülnek a Ptk. 6:77-78. §-ában foglalt általános szerződési feltételeknek.

[79] A Ptk. 6:77. § (1) bekezdése értelmében általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az *alkalmazója* több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, *a másik fél közreműködése nélkül* előre meghatározott, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyaltak meg.

[80] A Ptk. 6:78. § (1) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát a szerződéskötést megelőzően megismerje és ha azt a másik fél elfogadta.

A (2) bekezdés értelmében külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről, amely lényegesen eltér a jogszabályoktól vagy a szokásos szerződési gyakorlattól, kivéve, ha megfelel a felek között kialakult gyakorlatnak. Külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről is, amely eltér a felek között korábban alkalmazott feltételtől.

A (3) bekezdés alapján a (2) bekezdésben leírt feltétel akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél a külön tájékoztatást követően kifejezetten elfogadta.

[81] Az alperes több eseti döntésre hivatkozással állította, hogy a perbeli szerződés 2. mellékletének VI. pontja annak ellenére nem vált a szerződés részévé, hogy azt a szerződés aláírása előtt az alperes önkormányzati testület megismerhette, mivel ezt a felperes egyoldalúan készítette és bocsátotta rendelkezésére, külön nem tárgyaltak meg a feltételt és külön nem nyilatkozott annak elfogadásáról.

[82] A Ptk. fentiekben idézett 6:77. § (1) bekezdés rendelkezéseinek lényeges kitétele, hogy akkor minősül általános szerződési feltételnek valamely szerződési feltétel, ha azt az alkalmazója több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre határozta meg. Jelen esetben azonban maga az alperes ismerte el, hogy a perbeli szerződés előkészítését, szövegbeli megfogalmazását nem a felperes – vagyis az alkalmazó –, hanem személy 2 neve a víziközmű, bérleti-üzemeltetési szerződést megkötő több, másik önkormányzat közül az egyik, a medgyesegyházi önkormányzat jegyzője készítette el, vagyis erre figyelemmel nem tekinthető felperes által egyoldalúan alkalmazott általános szerződési feltételnek ez a szerződéses rendelkezés. A felperes a vele szerződést kötő egyik önkormányzat jegyzője által előkészített szerződéstervezetet megküldte az alperesnek (és a többi szerződéskötő önkormányzatnak), amely azt előzetesen megismerhette és módosítási indítvány nélkül képviselőtestületi határozattal elfogadta, annak aláírására egyúttal felhatalmazva a törvényes képviselőjét. Alperes nem volt elzárva az egyedi megtárgyalás lehetőségétől, sem a módosítás kezdeményezésétől. Az, hogy alperes ilyen lehetőséggel nem élt, nem vonhat maga után olyan jogkövetkezményt, hogy az általa utóbb kifogásolt elszámolási szabályok figyelmen kívül maradnak.

[83] Az alperes fellebbezésében írtaktól eltérően nem csak a felperes törvényes képviselője, tanú 1 neve állította az elsőfokú eljárás során, hogy a vitatott rendelkezést az alperes megismerhette, hanem az alperes szervezeti képviselője, személy 3 neve is (Gyulai Törvényszék 14.G.20.102/2022/8. számú jegyzőkönyv 6. oldal 3. bekezdés), továbbá személy 4 neve az alperesi önkormányzat jelenlegi alpolgármestere (8. számú jegyzőkönyv 13. oldal közepe). Ugyancsak elismerte a perbeli szerződés megismerését személy 1 neve, aki az alperesi önkormányzatnak a szerződéskötés időszakában volt a polgármestere (18. számú jegyzőkönyv 9. oldal 1. bekezdés). Tény, hogy az előző személyek tanúmeghallgatásuk során a perbeli szerződés megismerése, megtárgyalása körében tett előadásait illetően, az alperesi jogi képviselő erre irányuló kérdését követően utóbb már bizonytalanná váltak, az ítéltábla álláspontja szerint ugyanakkor ez nem teszi figyelmen kívül hagyhatóvá az eredeti kijelentéseiket [Pp. 206. § (2) bekezdés]. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a per első tárgyalásán az alperesi jogi képviselő is akként nyilatkozott, „Egészen bizonyos, hogy az alperesi önkormányzat megtárgyalta a szerződéstervezetet, és valóban hosszabb egyeztetések is zajlottak a felperesi társasággal” (Battonyai Járásbíróság 4.P.20.306/2017/3. számú jegyzőkönyv 2. oldal, lap közepe).

[84] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása [58]-[64] bekezdésében tett megállapításokkal, azaz egyrészt az alperes által vitatott szerződéses rendelkezések – azon konjunktív törvényi feltétel hiányában, hogy az ÁSZF-t az alkalmazójának kell egyoldalúan összeállítania – nem minősíthetők általános szerződési feltételeknek. Másfelől mind a szerződést, és annak mellékleteit az alperes megismerhette és lehetősége volt annak egyedi megtárgyalására, bármely rendelkezés vitatására. Az alperes elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelme, illetőleg a szerződés érvénytelenségével kapcsolatos állításai ezért megalapozatlanok, a felek elszámolását a szerződési szabályok alkalmazásával kellett elvégezni.

[85] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a felperesi követelés összecszerűségének vizsgálata céljából lefolytatott bizonyítási eljárás hiányosságaira, ellentmondásosságára figyelemmel kérte. Kifogásolta, hogy a perben

kirendelt két szakértő, szakértő neve és szakértő 2 neve szakértői véleménye szakkérdésben eltérő megállapításokat tartalmaz, annak feloldása érdekében pedig az elsőfokú bíróság köteles lett volna a Pp. 182. § (3) bekezdésében rögzített intézkedésekre. Ennek hiányában viszont nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének.

[86] A szakértői bizonyítás szabályszerűségének tisztázása érdekében az ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni a következőket.

A per első szakaszában a felperes kérelmére és a szakértői díj előlegezését követően a Battonyai Járásbíróság által kirendelt szakértő kompetencia hiányára hivatkozással kérte felmentését, ezért a járásbíróság felhívta a feleket, hogy jelöljék meg, hogy mely szakértő kirendelését kéri. Az alperes ekkor indítványozta személy szerint szakértő neve könyvszakértőként történő kirendelését. E szakértői véleményre alapított elsőfokú ítéletet felülbíró törvényszéki döntés ellen benyújtott eredményes felülvizsgálati kérelem folytán az eljárás az elsőfokú eljárástól újra indult, ekkor azonban az eltelt időre figyelemmel a felperes már felemelte kereseti követelését és a perben eredetileg megjelölt időszakot követő időszakra is érvényesíteni kívánt szerződésre alapított követeléseket. A kereset felemelésére figyelemmel új szakértő kirendelése vált szükségessé, melyre a Pp. 182. § (3) bekezdésének 2. fordulója lehetőséget adott az elsőfokú bíróságnak. Az új szakértő kirendelésére tehát ismét a felperes indítványára került sor. A Gyulai Törvényszéken folytatódó eljárásban a 20.102/2022/18. sorszámú végzésében a felekhez intézett bírósági felhívásra a 20. sorszámú beadványában az alperes ezúttal szakértő 2 neve szakértőként történő kirendelését kérte és részletesen, több pontban jelölte meg a szakértőhöz intézendő kérdéseit. Lényeges körülmény az is, hogy – a felek fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozatai szerint – szakértő neve az újabb szakértői vizsgálat felmerülésének időpontjában már elhunyt.

[87] Az ítéltábla álláspontja szerint a kereset felemelésére figyelemmel az eredeti szakértői vélemény alapjául szolgáltól eltérő, kiterjedtebb időszakra vonatkozóan, illetve továbbá más kérdések feltételére is sor került, így a két szakértői vélemény emiatt nem vethető össze, nem értelmezhető a szakértői vélemények közötti ellentét vagy ellentmondásosság sem, hiszen az újabb szakértő egy kiterjedtebb időszakot, más szempontok szerint átfogóan vizsgálva, és más kérdések alapján készítette el a szakértői véleményt. A korábbi szakvélemény nyilvánvalóan nem szolgálhat a felemelt felperesi kereset elbírálásának alapjául, így annak teljes figyelmen kívül hagyása indokolt [Pp. 182. § (3) bekezdés].

Az elsőfokú bíróság 31. sorszámú végzésében „mellőzés terhe mellett” hívta fel a feleket az elkészült új szakértői véleménnyel kapcsolatos álláspontjuk benyújtására. Ez ugyanakkor nem tekinthető a Pp. 141. § (2) - (6) bekezdés szerinti jogkövetkezményeket kilátásba helyező felhívásnak, így nem lehet figyelmen kívül hagyni a 40. számú tárgyalási jegyzőkönyvben – késedelmesen – tett alperesi észrevételeket a szakértői véleményre. Ebben azonban az alperes csupán általánosságban azt kifogásolta, a szakértői bizonyítás nem támasztotta alá, hogy a munkák ténylegesen elvégzésre kerültek, amelyek ellenértékét a felperes leszámolta.

[88] Az alperes azon fellebbezési állításaival szemben, hogy a könyvelésben szereplő tételek kapcsán nem bizonyított, azok a munkák el lettek-e végezve, illetve, hogy azok település 3 neve érintően merültek fel, továbbá egyetlen tétel kapcsán sem fellelhető olyan teljesítésigazolás, amelyben a teljesítés tényét alperes neve igazolta volna, a szakértői

vélemény – éppen az alperes által feltett kérdésre válaszolva – megállapította, hogy a rendelkezésre álló dokumentumok szerint a felperes követelései okiratokkal alátámasztottak, a Számviteli törvényben foglaltaknak megfelelően lettek számolva, valamint a kimutatott és elszámlolt munkák a teljesítésigazolások és szállítólevelek alapján elvégzésre kerültek (27. sorszámú szakértői vélemény, 15. oldal).

[89] A szakértő a 2016. és a 2017. évek könyvelési anyagát áttekintve egyes munkavégzéshez kapcsolódó számlákról, kimutatásokról megállapította, azokról nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az alperesnél, illetve az alperes érdekében merültek fel (27. számú szakértői vélemény, 7-9. oldal), de ezeket a tételeket utóbb az alperes fizetési kötelezettségének összegszerű meghatározásakor figyelmen kívül is hagyta (27. sorszámú szakértői vélemény, 13. oldal, 12. pont 4-5. bekezdés).

[90] A könyvszakértői bizonyítás tehát aggályt nem vetett fel az okirati bizonyítékok hitelességével kapcsolatban, így azok vélelemszerűen bizonyítják az érintett szolgáltatások nyújtását mindaddig, amíg az alperesre átforduló bizonyítási teherből adódóan alperes meg tudja dönteni az azokban rögzítetteket. Erre azonban az elsőfokú eljárásban nem került sor.

[91] Az alperes kifogásolta azt is, annak ellenére, hogy település 3 neve területén napelemrendszer működik, amely jelentős megtakarításokat teremt, nem bizonyította felperes, hogy ezt bármi módon a javára elszámlolta volna. A szakértői vélemény (27. sorszámú szakértői vélemény, 12. oldal 10. pont) ugyanakkor tartalmazza azt a megállapítást, hogy a településen telepített napelemek által termelt elektromos áram mennyiség csak a település 3 neve érintő villamosenergia-elszámlolásnál lett figyelembevételre, a villamosenergia szolgáltató a villamoshálózatba betáplált és onnan vételezett villamosenergia különbségét számlázta csak ki, azaz a felperes csupán ezt a különbséget számolta el költségként az alperes irányában. Erre figyelemmel az alperes azon fellebbezési állítása is megalapozatlan, hogy a napelem működésével nyert villamos energia nem került elszámlolásra a javára.

[92] Az alperes kétségbe vonta annak figyelembevételét is, hogy a településen saját komposztáló rendszer van, amelynek segítségével a termőföldre kerül visszajuttatásra a semlegesített iszap, ez pedig költség-megtakarítást eredményez. Valójában a szakértői vélemény e vonatkozásban is tartalmaz megállapítást, tekintve, hogy a rendelkezésre álló dokumentumokból a szakértő megállapította, azok nem tartalmazzák a szennyvíziszap kezelésével és felhasználásával kapcsolatos költségeket, kizárólag a szennyvíziszap kihelyezésével kapcsolatos szakhatósági engedélyekhez szükséges munkadíjat és eljárási költséget tartalmazzák. A település 3 neve szennyvíztisztító-telepen keletkezett szennyvíziszap kapcsán csak a mintavétel és laborvizsgálat költségét, annak kihelyezéséhez szükséges környezetvédelmi szakértő költségét, a szennyvíziszap komposzt hasznosításához szükséges hatósági engedély díját és a szakhatósági eljárás díját, valamint a keletkezett komposzt NÉBIH vizsgálati díját hártotta át a felperes az alperes felé. Az elszámlolt költségek számlákkal, laborvizsgálati jegyzőkönyvekkel és engedélyekkel alátámasztottak, e költségek felmerülési helye minden esetben település 3 neve volt (27. számú szakértői vélemény, 11. oldal 9. pont), Azaz figyelembevételre került, hogy a szennyvíziszap komposztálását, illetőleg termőföldre visszajuttatását az alperes saját érdekkörében elvégezte, ezzel kapcsolatos többletköltségek a szakértői vizsgálat megállapítása szerint tehát nem kerültek felszámításra az alperes terhére.

[93] Az alperes sérelmezte továbbá, a szakértői bizonyítás során figyelmen kívül maradt, hogy saját, jó minőségű ivóvízbázissal rendelkezik, melyet nem kellett külön tisztítani és kezelni, szállítani, így a vízhálózat jóval kedvezőbben és olcsóbban volt üzemeltethető. A 27. számú szakértői vélemény 11. oldalán a 7. - 8. pontból kitűnik, hogy az ivóvíz beszerzése kapcsán a felperes nem számolt el költséget az alperes felé, a bebocsátott vízmennyiség alapulvételével csupán – a 2003. évi LXXXIX. tv. előírásának megfelelően – a kitermelt ivóvíz után fizetendő járulékot, illetőleg a vízterhelési díjat számlázta tovább, figyelembevéve a társaságra kötelezően meghatározott 0,7 szorzót. A szakértő megállapítása szerint a község területét érintő vízterhelési díj meghatározása, a kimutatott és követelt összeg elszámolása, illetőleg annak összege könyvszakértői szempontból megfelelő volt.

[94] Mindezek alapján megállapítható, hogy a szakértő a bíróság és a felek által feltett kérdésekre megfelelő, teljes körű választ adott a szakértői véleményében. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ([66] bekezdés), hogy szakértő 2 neve igazságügyi adó-, járulék- és könyvszakértő szakértői véleménye aggálytalan és teljes mértékben alátámasztja felperes leszállított kereseti kérelmének összecszerúságát. Az ítéltábla álláspontja szerint a szakértő vizsgálata során differenciáltan figyelembe vette az alperesi költségeket csökkentő tényezőket, így a tiszta ivóvízbázist, a szennyvízhasznosítást, illetőleg a napelenrendszer működtetését, valamint az alperes érdekében végzett munkák teljesítése is igazolást nyert, a követelés összecszerúságának helyessége tisztázott. Az előbbiek folytán nem indokolt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése. A rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztják a leszállított keresetet.

[95] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[96] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárási költségének viselésére. A felperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint állapította meg.

[97] Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ára figyelemmel az állam terhén marad.

Szeged, 2024. február 15.

Dr. Hámori Attila s.k.

Dr. Dobler László s.k.

Dr. Tolna András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró